

ЗАКОН

**за изменение и допълнение на Закона за морските пространства,
вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България**

(Обн., ДВ, бр. 12 от 2000 г.; изм. и доп., бр. 111 от 2001 г. бр. 24 и 70 от 2004 г.,
бр. 11, 45, 87, 88, 94, 102 и 104 от 2005 г., бр. 30, 36, 43, 65, 99 и 108 от 2006 г.,
бр. 41, 54 и 109 от 2007 г., бр. 67, 71, 98 и 108 от 2008 г., бр. 47 и 81 от 2009 г.,
бр. 61 и 88 от 2010 г., бр. 23 от 2011 г. и бр. 32 и 53 от 2012 г.)

§ 1. В чл. 4, ал. 1 накрая се поставя запетая и се добавя „съответно в „Известие до корабоводителите”, издавано от Изпълнителна агенция „Морска администрация“.

§ 2. Създават се чл. 52а – 52г:

„Чл. 52а. (1) По предложение на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и на съответния ресорен министър, въз основа на одобрен подробен устройствен план, с решение на Министерския съвет върху морското дъно и неговите недра в границите на вътрешните морски води и териториалното море може да се учреди право на строеж за изграждане или разширение на подводни линейни обекти на техническата инфраструктура.

(2) Правото на строеж по ал. 1 се учредява, когато това е необходимо за изграждане или разширение на национален обект по смисъла на Закона за държавната собственост или за трайно задоволяване на обществени потребности, както следва:

1. за подводни линейни енергийни обекти – при условията и по реда на Закона за енергетиката;

2. за други подводни линейни обекти на техническата инфраструктура извън случаите по т. 1 – без търг или конкурс, в полза на община или инвеститор.

(3) Правото на строеж се учредява възмездно, освен когато е в полза на община. Министърът на регионалното развитие и благоустройството или оправомощено от него длъжностно лице възлага на независим оценител да изготви оценка на правото на строеж в срок от един месец от влизането в сила на заповедта за одобряване на подробен устройствен план по чл. 52б и уведомява заинтересуваните лица за изготвената оценка.

(4) Изграждането или разширението на подводни линейни обекти на техническата инфраструктура от държавата чрез нейни ведомства се извършва с решение на Министерския съвет, с което се определя ведомството, на което се възлага изграждането на обекта.

Чл. 52б. (1) Подробен устройствен план по чл. 52а, ал. 1 се изработва като парцеларен план, с който се определят:

1. трасето на подводния линеен обект на техническата инфраструктура;

2. точката или точките на свързване на подводния линеен обект към обекти, разположени на сушата;

3. разположението и границите на установената около подводния линеен обект зона за безопасност.

(2) Изработването на подробните устройствени планове по ал. 1, както и на техните изменения се разрешава от министъра на регионалното развитие и благоустройството или от оправомощени от него длъжностни лица съгласувано с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, министъра на околната среда и водите, министъра на отбраната, министъра на вътрешните работи, министъра на икономиката, енергетиката и туризма и министъра на културата.

(3) Проектите на подробни устройствени планове по ал. 1, както и на техните изменения се съгласуват с лицата по чл. 8 от Кодекса на търговското корабоплаване преди внасянето им за приемане и одобряване.

(4) Проектът на подробен устройствен план се приема от Националния експертен съвет по устройство на територията и регионална политика и се одобрява със заповед на министъра на регионалното развитие и благоустройството, която се обнародва в „Държавен вестник“.

Чл. 52в. (1) Обектите по чл. 52а, ал. 1 се изграждат въз основа на одобрени инвестиционни проекти, без да се променя предназначението на недвижимия имот, в който се извършва строителството.

(2) Инвестиционните проекти за изграждане или разширение на подводни линейни обекти на техническата инфраструктура се одобряват от министъра на регионалното развитие и благоустройството или от оправомощено от него длъжностно лице след съгласуване с лицата по чл. 8 от Кодекса на търговското корабоплаване.

(3) Разрешението за строеж се издава от министъра на регионалното развитие и благоустройството или от оправомощено от него длъжностно лице.

(4) При строителството и поддържането на обектите по чл. 52а, ал. 1 се прилагат специалните правила на този закон, на Кодекса на търговското корабоплаване и на подзаконовите актове по тяхното прилагане относно използваните технически средства, съгласуването на строителните графици, извършването на водолазна и всякаква друга подводна дейност и навигационното осигуряване на зоната на хидротехническо строителство.

Чл. 52г. (1) Предназначението на обектите по чл. 52а, ал. 1 не може да се променя.

(2) Когато правото на строеж по чл. 52а, ал. 1 е учредено в полза на община, изграденият подводен линеен обект на техническата инфраструктура е публична общинска собственост, която не може да бъде променяна в частна.”

§ 3. В глава втора, в наименованието на раздел VIII след думата „Безопасност” се добавя „и сигурност”.

§ 4. В чл. 60а се правят следните изменения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Министерският съвет по предложение на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията определя с наредба условията и реда за постигане сигурността на корабите, пристанищата и пристанищните райони.”

2. В ал. 3 думата „упълномощено” се заменя с „оправомощено”.

3. Алинея 4 се изменя така:

„(4) С наредбата по ал. 2 се определят и условията и редът за работа с информацията, съдържаща се в оценките на сигурността и в плановете за сигурност на корабите, пристанищата и пристанищните райони, както и в докладите за начина на извършване оценките на сигурността на пристанищата и пристанищните райони, както и защитата ѝ от нерегламентиран достъп.”

§ 5. В чл. 60б думата „упълномощено“ се заменя с „оправомощено“.

§ 6. В чл. 61 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се отменя.

2. В ал. 2 предлогът „във“ се заменя с „в териториалното море“ и накрая се поставя запетая и се добавя „освен в случаите, в които това е възложено на Министерството на отбраната“.

§ 7. В чл. 63 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създават се нови ал. 3 – 5:

„(3) Подводните линейни обекти на техническата инфраструктура по чл. 52а, ал. 1 се изграждат извън акваториите на пристанищата и при съобразяване с признатите и имащи съществено значение за корабоплаването пътища и със зоните, осигуряващи рекреационната функция на крайбрежието или производството на аквакултури.

(4) Около подводните линейни обекти на техническата инфраструктура по чл. 52а, ал. 1 се установяват зони за безопасност, чиито граници се определят по реда на ал. 2. Трасетата на обектите и зоните за безопасност се обозначават с навигационни знаци и се нанасят на навигационните карти.

(5) В зоните за безопасност по ал. 2 и 4 се забранява:

1. заставане на котва, освен на кораби, използвани за целите на експлоатацията, поддържането и контрола на съоръженията по ал. 1 и 3;

2. извършване на риболов;

3. извършване на водолазна и всякаква друга подводна дейност, освен за целите на експлоатацията, поддържането и контрола на съоръженията по ал. 1 и 3.”

2. Досегашната ал. 3 става ал. 6 и в нея думите „Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“ се заменят с „Изпълнителна агенция „Морска администрация“;

3. Досегашната ал. 4 става ал. 7 и в нея думите „Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“ се заменят с „Изпълнителна агенция „Морска администрация“ за сметка на лицата по ал. 6”, а изречение второ се заличава.

§ 8. В чл. 74, ал. 2 накрая думите „от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията“ се заменят със „с наредба на Министерския съвет“.

§ 9. В чл. 75 се правят следните допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създават се ал. 2 – 8:

„(2) По изключение, когато това е необходимо за изграждане или разширение на национален обект по смисъла на Закона за държавната собственост или за трайно задоволяване на обществени потребности, по предложение на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и на съответния ресорен министър, въз основа на одобрен подробен устройствен план, с решение на Министерския съвет върху дъното в българския участък и крайбрежната заливаема ивица на река Дунав може да се учреди право на строеж за изграждане или разширение, както и за експлоатация на подводни линейни обекти на техническата инфраструктура.

(3) Правото на строеж по ал. 2 се учредява:

1. за подводни линейни енергийни обекти – при условията и по реда на Закона за енергетиката;

2. за други подводни линейни обекти на техническата инфраструктура извън случаите по т. 1 – без търг или конкурс, в полза на община или инвеститор.

(4) Правото на строеж по ал. 2 се учредява възмездно, освен когато е в полза на община. Оценката на правото на строеж се изготвя и съобщава по реда и в сроковете, регламентирани в чл. 52а, ал. 3, изречение второ.

(5) Изграждането или разширението на подводни линейни обекти на техническата инфраструктура от държавата чрез нейни ведомства се извършва с решение на Министерския съвет, с което се определя ведомството, на което се възлага изграждането на обекта.

(6) Подробните устройствени планове по ал. 2 се изработват като парцеларни планове със съдържанието, предвидено в чл. 52б, ал. 1. Разрешаването на изработването им, както и тяхното съгласуване, приемане, одобряване и изменение се извършва по реда на чл. 52б, ал. 2 – 4.

(7) Изработването, съгласуването и одобряването на инвестиционните проекти за обектите по ал. 2, разрешаването на строителството им и тяхното изграждане и поддържане се извършват в съответствие с разпоредбата на чл. 52в.

(8) Предназначението на обектите по ал. 2 не може да се променя. Когато правото на строеж е учредено в полза на община, изграденият

подводен линеен обект на техническата инфраструктура е публична общинска собственост, която не може да бъде променяна в частна.”

§ 10. Член 76 се отменя.

§ 11. Създава се чл. 76б:

„Чл. 76б. При наличието на данни, че кораб, намиращ се във вътрешните водни пътища на Република България, е извършил, извършва или се подготвя да извърши действия, които нарушават суверенитета или изключителните права и юрисдикция по ал. 1, органите на Министерството на вътрешните работи и Изпълнителна агенция „Морска администрация” имат право да го спрат, да извършат проверка и да вземат необходимите мерки за предотвратяване на нарушението или да го задържат за търсене на съответната отговорност от виновните лица.”

§ 12. В глава трета раздел IV се изменя така:

„Навигационно осигуряване на корабоплаването

Чл. 82. Корабоплавателният път в участъка на р. Дунав от километър 845,650 до километър 374,100 се поддържа от компетентните български и румънски органи в съответствие с предвиденото в споразумение между правителствата на двете страни.

Чл. 83. (1) Навигационното осигуряване на корабоплаването във вътрешните водни пътища на Република България, с изключение на корабоплавателния път, се извършва от Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура”.

(2) Навигационното осигуряване на корабоплаването в българския участък на корабоплавателния път се извършва от Изпълнителна агенция „Проучване и поддържане на река Дунав”.

Чл. 84. (1) Подводните линейни обекти на техническата инфраструктура по чл. 75, ал. 2 се изграждат извън акваториите на пристанищата и при съобразяване със зоните, осигуряващи рекреационната функция на крайбрежието или производството на аквакултури.

(2) Около подводните линейни обекти на техническата инфраструктура по чл. 75, ал. 2 се установяват зони за безопасност на разстояние до 200 м от външния им край. Те включват и водния стълб от водната повърхност до дъното. Зоните могат да бъдат с по-големи размери, ако това е допустимо от общоприетите международни стандарти. Трасетата на обектите и зоните за безопасност се обозначават с брегови навигационни знаци и се нанасят на лоцманските карти.

(3) В зоните за безопасност по ал. 2 се забранява:

1. заставане на котва, освен на кораби, използвани за целите на експлоатацията, поддържането и контрола на съоръженията по ал. 1;

2. извършване на риболов;

3. извършване на водолазна и всякаква друга подводна дейност, освен за целите на експлоатацията, поддържането и контрола на съоръженията по ал. 1.

Чл. 85. (1) Измененията в навигационната обстановка и специалните временни предписания за осигуряване безопасността на корабоплаването по вътрешните водни пътища се оповестяват в „Известия до корабоводителите”, издавани от Изпълнителна агенция „Морска администрация”.

(2) Водачите на кораби и състави са длъжни да спазват оповестените в „Известия до корабоводителите” габарити на водния път и да не преминават през критичните участъци с газене, което надвишава обявеното.

(3) „Известия до корабоводителите” се публикуват на електронната страница на българската система за речни информационни услуги.”

§ 13. Член 89 се изменя така:

„Чл. 89. (1) Изпълнителна агенция „Морска администрация” може да спре, да извърши преглед и да забрани движението на кораб, в т. ч. транзитно преминаващ, който създава заплаха за безопасността на корабоплаването във вътрешните водни пътища на Република България.

(2) Изпълнителна агенция „Морска администрация” забранява отплаването на кораб от дунавско пристанище или рейд, ако техническото му състояние не осигурява спазването на приетите от Република България норми и стандарти за предотвратяване и ограничаване замърсяването на речната среда, както и в случаите по чл. 363, ал. 2 от Кодекса на търговското корабоплаване.

(3) Забраната за отплаване продължава до отстраняването на причините, които са я предизвикали.”

§ 14. В чл. 91, ал. 1 думите „в морските пространства” се заменят с „Във вътрешните водни пътища”.

§ 15. В чл. 92 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 5 се изменя така:

„(5) В регистъра по ал. 4 се вписват:

1. регистровият код, наименованието и видът на пристанището;
 2. собственикът на пристанището;
 3. идентификаторите на пристанищните имоти по кадастралната карта;
 4. координатите на граничните точки и площта на оперативната акватория, зоната за маневриране на корабите и зоната за подхождане;
 5. пристанищните дейности и услуги, предоставяни в пристанището, за извършването на които се изисква ползването на пристанищна територия и/или пристанищни съоръжения;
 6. операторът или операторите, получили достъп до пазара на пристанищни дейности и услуги по т. 5;
 7. номерът и датата на издаване на удостоверение за експлоатационна годност;
 8. основните параметри – обща дължина на кейовия фронт, в т. ч. на плаващите хидротехнически съоръжения, служещи за връзка между кораба и брега; проектни дълбочини в оперативната акватория; обща площ на откритите и на покритите складове и общ обем на складовете за течни товари;
 9. регистровият код, наименованието, предназначението, координатите на граничните точки и площта на територията, както и данните по т. 4 – 8 за всеки от терминалите на пристанището, в т. ч. за зоните в пристанище за обществен транспорт, които по своето предназначение отговарят на характеристиките на пристанищата по чл. 107 – 109;
 10. координатите на граничните точки и площта на територията на зоните за съхранение на товари, които не се намират непосредствено на брега; обща площ на откритите и на покритите складове и общ обем на складовете за течни и насипни товари в тях;
 11. актът, с който се постановява временно преустановяване или ограничаване експлоатацията на пристанището;
 12. трайно прикрепените към терена пристанищни приемни съоръжения;
 13. промените в обстоятелствата по т. 1 – 12;
 14. датата на заличаване на вписването и основанието за това.“
2. Алинея 6 се изменя така:

„(6) Пристанищата се вписват в регистъра на пристанищата след издаване на удостоверение за експлоатационна годност.“

3. Създава се нова ал. 8:

„(8) Не се допуска извършване на пристанищни дейности и услуги извън посочените в регистрацията на пристанището или терминала.“

4. Досегашната ал. 8 става ал. 9.

§ 16. В чл. 94 ал. 2 се изменя така:

„(2) Информацията по ал. 1 е статистическа тайна по смисъла на чл. 25 от Закона за статистиката.“

§ 17. В чл. 95 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 изречение второ се отменя.

2. В ал. 2 думата „упълномощено“ се заменя с „оправомощено“.

§ 18. В чл. 96 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощено от него длъжностно лице със заповед преустановява временно експлоатацията на пристанище, когато:

1. пристанището в техническо или организационно отношение не отговаря на изискванията за безопасното приемане, обслужване и обработване на кораби, пътници, товари и поща, установени с наредбата по чл. 95, ал. 1;

2. на пристанището се извършват пристанищни дейности и услуги в нарушение на разпоредбата на чл. 92, ал. 8;

3. правото на достъп до пазара на пристанищни услуги на оператора или операторите по чл. 92, ал. 5, т. 6 е прекратено;

4. в продължение на 12 месеца на пристанището не се предоставят регистрираните пристанищни услуги и дейности;

5. срокът на валидност на удостоверението за експлоатационна годност на пристанището е изтекъл и в продължение на един месец собственикът му не е предприел действия за издаване на ново удостоверение.“

2. Създава се нова ал. 3:

„(3) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощено от него длъжностно лице със заповед ограничава временно експлоатацията на пристанище, когато:

1. пристанището в техническо или организационно отношение не отговаря на установените с наредбата по чл. 95, ал. 1 изисквания за безопасно осъществяване на определен вид регистрирани пристанищни услуги или дейности;

2. терминал от пристанището в техническо или организационно отношение не отговаря на изискванията за безопасното приемане, обслужване и обработване на кораби, пътници, товари и поща, установени в наредбата по чл. 95, ал. 1;

3. на терминал от пристанището се извършват пристанищни дейности и услуги в нарушение на разпоредбата на чл. 92, ал. 8;

4. срокът на валидност на удостоверение за експлоатационна годност на терминал от пристанището е изтекъл и в продължение на един месец собственикът на пристанището, съответно пристанищният оператор, не е предприел действия за издаване на ново удостоверение;

5. отделни пристанищни съоръжения в техническо отношение не отговарят на установените с наредбата по чл. 95, ал. 1 изисквания за експлоатационна годност на пристанището.”

3. Създава се ал. 4:

„(4) Заповедите по ал. 2 и 3 подлежат на предварително изпълнение.”

4. Досегашната ал. 3 става ал. 5 и в нея думите „Заповедта по ал. 2 подлежи” се заменят със „Заповедите по ал. 2 и 3 подлежат”.

5. Създава се ал. 6:

„(6) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощено от него длъжностно лице със заповед отменя постановеното по реда на ал. 2 или 3 временно преустановяване или ограничаване експлоатацията на пристанище, когато отпаднат основанията за налагането му.”

§ 19. В чл. 103а се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 т. 1 и 2 се изменят така:

„1. с национално значение;

2. с регионално значение.”

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Списъците на пристанищата по ал. 1, т. 1 и 2 и промените в тях се приемат с решение на Министерския съвет по предложение на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Списъците и промените в тях се обнародват в „Държавен вестник“.“

3. Създава се ал. 3:

„(3) С решението по ал. 2 се определят и:

1. терминалите на всяко пристанище, включително зоните, които по своето предназначение отговарят на характеристиките на пристанищата по чл. 107 – 109, и зоните за съхранение на товари, които не се намират непосредствено на брега;

2. границите на територията на всяко пристанище;

3. границите на акваторията на всяко пристанище и на отделните зони в нея – оперативната акватория, зоната за маневриране на корабите и зоната за подхождане.“

§ 20. В чл. 103в се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думите „докове, басейни, кейове“ се заличават, а думите „драгирането и увеличаването на максималната дълбочина на водата“ се заменят с „поддържане на проектните дълбочини в акваториите на пристанищата за обществен транспорт с национално значение до границата на оперативната акватория“.

2. Алинея 5 се изменя така:

„(5) Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“ събира таксите по ал. 1, т. 1, 2 и 4 за корабите, които посещават пристанищата за обществен транспорт с регионално значение и пристанищата по чл. 107 – 109, и обезпечават достъп до тези пристанища чрез поддържане на средствата за навигационно осигуряване, каналите и пристанищната акватория до границата на оперативната акватория. Линеините кейови такси се определят по размер, обявяват се публично и се събират от собствениците на пристанищата за обществен транспорт с регионално значение и от собствениците на пристанищата по чл. 107 – 109.“

3. В ал. 6 думата „акваторията“ се заменя с „оперативната акватория“ и се създава изречение второ:

„Ползването по изречение първо включва и:

1. правото да се поддържат проектните дълбочини в оперативната акватория;

2. възможността да се разполагат плаващи хидротехнически съоръжения за връзка между кораба и брега в оперативната акватория.“

4. В ал. 7 след думите „корабни товари“ се добавя „се обявяват публично и“.

§ 21. В чл. 104 ал. 1 и 2 се отменят.

§ 22. В глава четвърта, в наименованието на раздел III думите „специализирани обекти за обслужване на риболовни дейности“ се заменят със „специализирани пристанищни обекти“.

§ 23. В чл. 107 думата „рибарски“ се заменя с „риболовни“, а думите „товари и обслужване на пътници и поща“ се заменят с „товари и поща и обслужване на пътници“.

§ 24. В чл. 108, изречение първо думите „и лодки за крайбрежни и международни плавания по вода, водни спортове, туризъм и развлекателни програми“ се заменят с „и други плавателни средства за спорт, туризъм и развлечение“, а в изречение второ след думата „яхти“ се добавя „и други плавателни средства за спорт, туризъм и развлечение“.

§ 25. В чл. 111а се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думата „Специализирани“ се добавя „пристанищни“, думите „местата за разтоварване“ се заменят с „пристаните за разтоварване“ и думата „места“ - с „местата“.

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Пристан за разтоварване на уловите от прясна риба или други водни организми е стационарно или плаващо съоръжение, или комплекс от такива съоръжения на брега и/или в акваторията на Черно море или р. Дунав, позволяващ безопасното приставане и швартоване на риболовни кораби и служещ единствено за разтоварване на уловите, разпределянето им по видове и за осъществяване на първа продажба.“

3. В ал. 3 думите „са създадени условия по естествен или по изкуствен начин“ се заменят с „по естествен начин или в резултат на човешка дейност са създадени условия за“ и думата „рибарски“ се заменя с „риболовни“.

4. Алинея 4 се отменя.

§ 26. Създават се чл. 111б и 111в:

„Чл. 111б. (1) Специализирани пристанищни обекти са и:

1. пристаните за кораби за сезонен превоз на пътници;

2. пристаните за добиващи кораби, за специални кораби по смисъла на чл. 5 от Кодекса на търговското корабоплаване и за кораби, предназначени за спомагателни дейности;

3. зимовниците.

(2) Пристан за кораби за сезонен превоз на пътници е стационарно или плаващо съоръжение или комплекс от такива съоръжения на брега и/или в акваторията на Черно море или р. Дунав, позволяващ безопасното приставане и швартоване на кораби за сезонен превоз на пътници и служещ единствено за качване или слизване на пътниците.

(3) Пристан по ал. 1, т. 2 е стационарно или плаващо съоръжение или комплекс от такива съоръжения на брега и/или в акваторията на Черно море или р. Дунав, позволяващ безопасното приставане, швартоване и краткотрайно престояване на добиващи кораби, специални кораби по смисъла на чл. 5 от Кодекса на търговското корабоплаване и кораби, предназначени за спомагателни дейности.

(4) Зимовник е част от акваторията на р. Дунав, където по естествен начин или в резултат на човешка дейност са създадени условия за временен престой на кораби и други плаващи съоръжения с цел предпазването им от въздействието на стихийни природни явления.

Чл. 111в. (1) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията определя с наредбата по чл. 95, ал. 1 изискванията за експлоатационна годност на обектите по чл. 111а и 111б с изключение на създадените по естествен начин зимовници и места за укрите на риболовните кораби.

(2) Удостоверенията за експлоатационна годност на обектите по ал. 1 се издават от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията или от оправомощено от него длъжностно лице.

(3) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощено от него длъжностно лице със заповед преустановява временно експлоатацията на специализиран пристанищен обект по ал. 1, когато:

1. обектът в техническо отношение не отговаря на установените с наредбата по чл. 95, ал. 1 изисквания за безопасно приставане и швартоване на кораби и за използването му по предназначение;

2. съоръжението се използва по начин, който не съответства на предназначението му;

3. срокът на валидност на удостоверението за експлоатационна годност на съоръжението е изтекъл и в продължение на един месец собственикът му не е предприел действия за издаване на ново удостоверение.

(4) Заповедта по ал. 3 подлежи на предварително изпълнение.

(5) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощеното от него длъжностно лице със заповед отменя постановеното по реда на ал. 3 временно преустановяване на експлоатацията на специализирано пристанищно съоръжение по ал. 1, когато отпаднат основанията за налагането му.”

§ 27. В чл. 112 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думите „по чл. 107 – 109“ се добавя „и специализираните пристанищни обекти“.

2. В ал. 2 думите „чл. 107 и 108“ се заменят с „чл. 107 – 109“.

3. Алинея 4 се изменя така:

„(4) В регистъра по чл. 92, ал. 4 се вписват следните данни за изградените специализирани пристанищни обекти:

1. вид и местоположение;

2. собственик;

3. номер и дата на издаване на удостоверението за експлоатационна годност;

4. дължина на кейовия фронт;

5. актът, с който се постановява временно преустановяване на експлоатацията на обекта;

6. промените в обстоятелствата по т. 1 – 5;

7. датата на заличаване на вписването и основанията за това.”

4. В ал. 5 накрая се добавя „или на специализирания пристанищен обект”.

§ 28. В глава четвърта в наименованието на раздел IV след думата „пристанища“ се добавя „и специализирани пристанищни обекти“.

§ 29. В чл. 112а се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „национална програма по чл. 103а, ал. 2 се заменят със „Стратегия за развитието на транспортната система на Република България и Общия генерален план за транспорта на България, след думите „се предхожда от“ се добавя „предварително (прединвестиционно)“, а думите „за развитие“ се заличават.

2. В ал. 3 думите „за развитие“ се заличават.

3. В ал. 6 думите „за развитие“ се заличават.

4. В ал. 7 думата „опорен“ се заменя с „подробен устройствен“, а накрая се поставя тире и се добавя „план за регулация и застрояване за пристанищната територия и парцеларен план за пристанищната акватория“.

5. Алинея 8 се отменя.

6. Алинея 9 се изменя така:

„(9) Визата за проектиране на цялото пристанище или на отделни обекти и подобекти в него представлява извадка от одобрения генерален план на пристанището.“

§ 30. В чл. 112б се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2, т. 6 след думата „пътни“ се добавя „и/или железопътни“ и след думата „връзки“ се добавя „на акватория или отделни нейни зони“.

2. В ал. 3 думите „одобрената национална програма по чл. 103а, ал. 2“ се заменят с „документите по чл. 112а, ал. 1“.

§ 31. В чл. 112в се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се отменя.

2. В ал. 2 след думите „или за разширение“ запетаята и думите „реконструкция и рехабилитация“ се заличават, запетаята след думата „изграждането“ се заменя с „или“ и думите „реконструкцията или рехабилитацията“ се заличават.

3. Създава се нова ал. 3:

„(3) Инвестиционните проекти се съгласуват от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и се одобряват от министъра на регионалното развитие и благоустройството или от оправомощени от него длъжностни лица, който издава разрешение за строеж.“

4. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея след думата „пристанище“ се добавя „или на нов терминал от съществуващо пристанище“, а думите

„законопроект за допълнение на приложение № 1“ се заменят с „проект на решение за допълване списъка на пристанищата по чл. 103а, ал. 1, т. 1“.

§ 32. В чл. 112г се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2, т. 1 в края на текста запетаята и думите „т. 1, 2, 3 и 4“ се заличават.

2. В ал. 3 думите „програмата по чл. 103а, ал. 2“ се заменят с „документите по чл. 112а, ал. 1“.

3. Създава се нова ал. 5:

„(5) Инвестиционните проекти се съгласуват от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и се одобряват от министъра на регионалното развитие и благоустройството, който издава разрешение за строеж.“

4. Досегашната ал. 5 става ал. 6 и в нея след думите „пристанище“ се добавя „или на нов терминал от съществуващо пристанище“ и думите „законопроект за допълнение на приложение № 2“ се заменят с „проект на решение за допълване списъка на пристанищата по чл. 103а, ал. 1, т. 2“.

§ 33. Член 112д се изменя така:

„Чл. 112д. (1) Изграждането на нови и разширението на съществуващи пристанища по чл. 107 – 109 и на специализирани пристанищни обекти по чл. 111а, ал. 1 и чл. 111б, ал. 1 се извършва въз основа на подробен устройствен план.

(2) Подробен устройствен план за изграждане на ново или за разширение на съществуващо пристанище по чл. 107 – 109 се изработва и одобрява като план за регулация и застрояване за пристанищната територия, придружен от комуникационно-транспортна схема, и парцеларен план за пристанищната акватория. С парцеларния план се определят:

1. разположението на хидротехническите пристанищни съоръжения – стационарни и/или плаващи;

2. границите на пристанищната акватория и на отделните зони в нея;

3. навигационното осигуряване на пристанищната акватория.

(3) Подробен устройствен план за изграждане на нов или за разширение на съществуващ специализиран пристанищен обект по чл. 111а, ал. 1 или 111б, ал. 1 се изработва и одобрява като парцеларен план за акваторията, придружен от специализирана схема. С парцеларния план се определят разположението на специализирания пристанищен обект и

навигационното осигуряване на акваторията. Специализираната схема се изработва на основата на действащите за прилежащата територия подробен устройствен план, кадастралната карта и/или специализирана карта и на нея се нанасят: разположението на специализирания пристанищен обект спрямо брега; начинът, по който се осъществява връзката между специализирания пристанищен обект и брега; достъпът до специализирания пристанищен обект откъм сушата.

(4) Изработването на подробния устройствен план по ал. 2 и 3 се възлага на правоспособно лице – проектант, от физическо или юридическо лице, което има инвестиционна инициатива за изграждане или разширение на обект по ал. 1.

(5) Подробният устройствен план се съгласува с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, а за пристанищата по чл. 107 и за обектите по чл. 111а, ал. 1 – и с министъра на земеделието и храните, и се одобрява от министъра на регионалното развитие и благоустройството или от оправомощено от него длъжностно лице.”

§ 34. В чл. 112е се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думата „специализиран” се добавя „пристанищен”.

2. В ал. 4 след думите „министъра на регионалното развитие и благоустройството“ се добавя „или от оправомощено от него длъжностно лице“.

3. Алинея 5 се изменя така:

„(5) Проектът на подробен устройствен план по ал. 4 се изработва съгласно разпоредбите на чл. 112д, ал. 2 – 4.”

§ 35. Създават се чл. 112з – 112п:

„Чл. 112з. По предложение на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията с решение на Министерския съвет върху морското дъно и дъното на българския участък и крайбрежната заливаема ивица на р. Дунав може да се учреди право на строеж, когато това е необходимо за:

1. изграждане или разширение на национален обект по смисъла на Закона за държавната собственост – пристанище за обществен транспорт с регионално значение или пристанище по чл. 107 – 109, в т.ч. на оперативната акватория;

2. трайно задоволяване на обществени потребности – изграждане на нов или разширение на съществуващ специализиран обект по чл. 111а, ал. 1 или чл. 111б, ал. 1.

Чл. 112и. (1) Правото на строеж за разширение на съществуващо пристанище за обществен транспорт с регионално значение, на пристанище по чл. 107 – 109 или на специализиран пристанищен обект по чл. 111а, ал. 1 или чл. 111б, ал. 1 се учредява в полза на собственика на съществуващото пристанище, съответно на съществуващия специализиран пристанищен обект.

(2) Обемът на правото на строеж по ал. 1 се определя в съответствие с одобрения генерален план на пристанището за обществен транспорт с регионално значение или одобрения подробен устройствен план по чл. 112д – във всички останали случаи.

Чл. 112к. (1) Право на строеж за изграждане на ново пристанище за обществен транспорт с регионално значение, на пристанище по чл. 107 – 109 или на специализиран пристанищен обект по чл. 111а, ал. 1 или чл. 111б, ал. 1 се учредява без търг или конкурс в полза на лице по чл. 112б, ал. 1, съответно по чл. 112д, ал. 4, както и в полза на община.

(2) Обемът на правото на строеж по ал. 1 се определя в съответствие с одобрения генерален план на пристанището за обществен транспорт с регионално значение, съответно на одобрения подробен устройствен план по чл. 112д – във всички останали случаи.

Чл. 112л. (1) Правото на строеж за изграждане на ново или за разширение на съществуващо пристанище за обществен транспорт с регионално значение за предоставяне на пътнически услуги или на специализиран пристанищен обект по чл. 111а, ал. 1 или чл. 111б, ал. 1 се учредява в полза на община безвъзмездно. Обектите по изречение първо са публична общинска собственост, която не може да бъде променяна в частна.

(2) Във всички останали случаи правото на строеж по чл. 112з се учредява възмездно.

Чл. 112м. (1) Министърът на регионалното развитие и благоустройството възлага на независим оценител да изготви оценка на правото на строеж в срок един месец от влизането в сила на заповедта по чл. 112а, ал. 5, съответно на заповедта за одобряване на подробен устройствен план по чл. 112д.

(2) Министърът на регионалното развитие и благоустройството уведомява заинтересуваните лица за изготвената оценка по ал. 1.

Чл. 112н. Видът на пристанището, съответно предназначението на специализирания пристанищен обект, изграден или разширен в резултат на учредено право на строеж по чл. 112з, не може да се променя.

Чл. 112о. (1) Решение за реконструкция или рехабилитация на цяло или на част от съществуващо пристанище за обществен транспорт с национално значение, с изключение на случаите, когато за пристанището е предоставена концесия, се приема от управителния съвет на Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“.

(2) Инвестиционното проектиране за реконструкция или рехабилитация на цяло или на част от съществуващо пристанище за обществен транспорт с национално значение се възлага от Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“ или от концесионера – в случаите, когато с договора за концесия реконструкцията и рехабилитацията се извършват със средства на концесионера.

(3) Инвестиционните проекти се съгласуват от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и се одобряват от министъра на регионалното развитие и благоустройството, който издава и разрешение за строеж.

Чл. 112п. За неуредените въпроси във връзка със създаването, съгласуването, съобщаването, приемането, одобряването и обжалването на подробните устройствени планове и на техните изменения, както и във връзка с проектирането, одобряването на инвестиционните проекти, издаването на разрешение за строеж, изграждането и въвеждането в експлоатация на строежите по този закон се прилагат съответно разпоредбите на Закона за устройство на територията и на подзаконовите актове по прилагането му.”

§ 36. В чл. 115м, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 2 думите „и организация на работата” се заличават.

2. В т. 3 думите „за обществен транспорт с национално значение” се заменят с „по чл. 93, т. 1 – 4”.

3. В т. 4 след думите „национално значение” се поставя запетая и се добавя „както и поддържане на съществуващите и изграждане на нови подходни канали, зони за подхождане и зони за маневриране, обслужващи пристанищата за обществен транспорт с регионално значение и пристанищата по чл. 107 – 109”.

4. В т. 5 предлогът „във” се заменя с „в териториалното море” и се поставя запетая и накрая се поставя запетая и се добавя „освен в случаите, в които това е възложено на Министерството на отбраната”.

5. Точка 7 се отменя.

6. В т. 8 накрая се добавя „на пристанищата за обществен транспорт с национално значение”.

7. В т. 10 накрая се добавя „за пристанищата за обществен транспорт с национално значение”.

8. Създава се нова т. 12:

„12. изграждане и поддържане на съоръженията, обслужващи системата за контрол на движението на корабите и за информация и българската речна информационна система;”.

9. Досегашните т. 12 – 15 стават съответно т. 13 – 16.

10. Досегашната т. 16 става т. 17 и в нея след думите „сигурност на” се добавя „пристанищните райони, които включват”, а думата „пристанищата” се заменя с „пристанище”.

11. Създава се т. 18:

„18. извършване на съпътстващи дейности по чл. 116а в пристанищата за обществен транспорт с национално значение.”

§ 37. В чл. 115о, т. 7 думата „дългосрочна” се заменя със „седемгодишна”.

§ 38. В чл. 115п, ал. 7 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 5 думите „национална програма за развитие на пристанищата за обществен транспорт по чл. 103а, ал. 2” се заменят със „седемгодишна програма за изграждането, реконструкцията, рехабилитацията, поддържането, развитието и управлението на инфраструктурата на пристанищата за обществен транспорт с национално значение”.

2. Създава се нова т. 10:

„10. обсъжда предложенията на генералния директор за изменение на пристанищните такси и предлага на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията да предприеме необходимите действия за тяхната промяна.”

§ 39. В чл. 115с се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) точка 2 се отменя;

б) създават се т. 7 и 8:

„7. безвъзмездно предоставени средства (дарения);

8. безвъзмездно предоставени средства по програми на Европейския съюз.”

2. В ал. 2 т. 3 се отменя.

§ 40. В чл. 115у, ал. 1 думите „националната програма по чл. 103а, ал. 2” се заменят със „Стратегията за развитие на транспортната система на Република България и Общия генерален план за транспорта на България” и думата „дългосрочна” се заменя със „седемгодишна”.

§ 41. В чл. 116 ал. 6 се изменя така:

„(6) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощено от него длъжностно лице по предложение на Изпълнителна агенция „Морска администрация” със заповед преустановява дейността, която се извършва в нарушение на чл. 116, ал. 5. Заповедта подлежи на предварително изпълнение.”

§ 42. В чл. 116а, ал. 4 накрая се поставя запетая и се добавя „или от Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура”.

§ 43. В чл. 117а се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 след думата „услуги” се добавя „по чл. 116, ал. 3, т. 2”, а думите „с договори за извършване на пристанищни услуги или” се заличават.

2. В ал. 3 след думата „оператори” се добавя „с право да предоставят пристанищни услуги по чл. 116, ал. 3, т. 2”.

3. Алинея 4 се изменя така:

„(4) Морско-техническите пристанищни услуги, за извършването на които е необходимо ползване на пристанищна територия и/или пристанищни съоръжения в пристанищата по чл. 107 – 109, се предоставят от собствениците или от лица, сключили договор с тях.”

4. В ал. 5 думите „и чл. 117б, ал. 1, както и” се заменят с „или” и запетаята след думата „концесия” се заличава.

5. Създава се ал. 6:

„(6) Достъпът до пазара на пристанищните услуги по чл. 116, ал. 3, т. 1 се придобива с вписването в регистъра на пристанищните оператори.”

§ 44. Член 117б се изменя така:

„Чл. 117б. (1) В Регистъра на пристанищните оператори с право да извършва пристанищните услуги по чл. 116, ал. 3, т. 1, с изключение на морско-техническата услуга пилотаж, на едно или повече пристанища, се вписва лице, което:

1. е търговец със седалище в Република България или в друга държава – членка на Европейския съюз;

2. не се намира в производство по ликвидация или в подобна процедура съгласно националното си законодателство;

3. не се намира в производство по обявяване в несъстоятелност или в подобна процедура съгласно националното си законодателство;

4. не е обявено в несъстоятелност;

5. няма задължения по смисъла на чл. 162 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс към държавата и към община, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, съответно няма задължения за данъци или вноски за социално осигуряване съгласно законодателството на държавата, в която е установено;

6. разполага със:

а) един или повече кораби, които отговарят на техническите изисквания за безопасност на корабоплаването и на изискванията на чл. 6 от Кодекса на търговското корабоплаване;

б) достатъчен брой и с необходимата правоспособност морски лица за комплектуване на корабите с екипаж;

7. поддържа освидетелствана система за управление на:

а) качеството;

б) безопасната експлоатация на корабите и предотвратяване на замърсяване от кораби;

8. поддържа в готовност за незабавна реакция корабите си в съответствие с аварийния план на съответното пристанище и разпорежданията на съответните длъжностни лица от Изпълнителна агенция „Морска администрация”.

(2) Освен съответствие на общите изисквания лицата по ал. 1 трябва да докажат, че отговарят и на посочените в наредбата по чл. 117 специфични изисквания за извършване на съответната пристанищна услуга по чл. 116, ал. 3, т. 1.”

§ 45. В чл. 117в, ал. 4 думите „съответната пристанищна услуга по чл. 116, ал. 2, т. 1” се заменят с „морско-техническата услуга приемане и обработване на отпадъци – резултат от корабоплавателна дейност”.

§ 46. В чл. 122, ал. 3 думите „министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията” се заменят с „изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Морска администрация”.

§ 47. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В § 1а:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създава се ал. 2:

„(2) Плановете по ал. 1 се преразглеждат и одобряват на всеки три години.”

2. В § 2:

а) точка 13 се отменя;

б) в т. 14 думите „извън пристанището” се заменят с „във (вътрешен рейд) или извън (външен рейд) акваторията на пристанището”;

в) създава се т. 14а:

„14а. „Котвена стоянка” е определен район от река Дунав във или извън акваторията на пристанището, в който корабите могат да стоят на котва за изчакване, влизане в пристанище, укриване от лошо време, извършване на товарно-разтоварна дейност.”;

г) в т. 18 думата „други” се заменя с „другите”, а думите „обслужване на” се заличават;

д) в т. 19 накрая се поставя запетая и се добавя „както и стационарните и плаващите хидротехнически съоръжения (вълноломи, молове, пирсове, фериботни гнезда, понтони, докове и др.), които служат за защита на пристанищната акватория от ветрово или вълново въздействие или за връзка между кораба и брега”;

е) създава се т. 22а:

„22а. „Навигационно осигуряване на пристанищната акватория” е комплекс от наземни и плаващи навигационни знаци (светещи или несветещи, излъчващи или неизлъчващи радиосигнали), създаден с цел ориентиране на корабите при подхождането или излизането им от пристанищата и за

обозначаване на местата, представляващи навигационна опасност за корабоплаването.”;

ж) точка 24 се отменя;

з) в т. 26 думите „за обществен транспорт” се заличават;

и) в т. 29 думите „придобити по изкуствен начин” се заменят със „създадени в резултат на човешка дейност”, след думата безопасно се добавя „подхождане”, думите „заставане на кей” се заменят с „приставане” и накрая се добавя „или пристанищен терминал” и се създава изречение второ:

„Акваторията на пристанището включва: зона за подхождане, зона за маневриране на корабите и оперативна акватория”;

к) в т. 31 думата „корабособственик” се заменя с „корабопритежател”;

л) създават се т. 41 – 50:

„41. „Подводен линеен обект на техническата инфраструктура” е провод или мрежа на транспорта (в т. ч. нефтопровод и продуктопровод), топлоснабдяването, газоснабдяването, водоснабдяването и канализацията, електроснабдяването, електронните съобщения или управлението на отпадъци, разположен на морското дъно, на дъното и крайбрежната заливаема ивица на река Дунав или в техните недра.

42. „Пристанищен район” е географски обособен район, включващ две или повече пристанища за обществен транспорт, които използват обща зона за маневриране на корабите или обща зона за подхождане и общи рейдове.

43. „Подходен канал” е хидротехническо съоръжение – създаден в резултат на човешка дейност и навигационно осигурен воден път, позволяващ безопасно подхождане на корабите към пристанищната акватория и излизане от нея.

44. „Зона за подхождане” е най-външната част от пристанищната акватория, свързваща подходния канал или фарватера със зоната за маневриране на корабите.

45. „Зона за маневриране на корабите” е част от пристанищната акватория, която свързва зоната за подхождане и оперативната акватория и служи за безопасно извършване на маневри (в т.ч. разминаване) от корабите при придвижването им към оперативната акватория и при излизането им от нея.

46. „Оперативна акватория” е част от пристанищната акватория, прилежаща на съответната кейова стена или друго хидротехническо съоръжение за приставане на кораби и притежаваща нужните площ и дълбочина за безопасно маневриране и приставане на най-големия разчетен кораб.

47. „Вълнолом” е оградително стационарно или плаващо хидротехническо съоръжение, което е изградено или поставено пред пристанищната акватория без непосредствена връзка с брега и служи за предпазването ѝ от вълнение, наноси или ледоход.

48. „Мол” е оградително стационарно или плаващо хидротехническо съоръжение, предназначено да предпазва пристанищната акватория от вълнение и изградено или поставено така, че в единия си край се допира плътно до брега, а вътрешната му стена може да бъде използвана за швартоване на кораби и извършване на товаро-разтоварни операции.

49. „Пирс” е стационарно хидротехническо съоръжение, изградено в оперативната акватория под определен ъгъл спрямо брега, което позволява безопасно приставане, швартоване и обработване на кораби.

50. „Сезонен превоз на пътници” е превоз на пътници с туристическо-развлекателна цел във вътрешните морски води и териториалното море на Република България с отдалечаване от брега на разстояние до 5 морски мили или в българския участък на река Дунав, извършван в периода от 1 май до 31 октомври с кораби, които не попадат в обхвата на международните конвенции, по които Република България е страна.”.

§ 48. (1) Приложение № 1 към чл. 103а, ал. 1, т. 1 се отменя.

(2) Приложение № 2 към чл. 103а, ал. 1, т. 2 се отменя.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 49. В Кодекса на търговското корабоплаване (обн., ДВ, бр. 55 и 56 от 1970 г.; попр., бр. 58 от 1970 г.; изм. и доп., бр. 55 от 1975 г., бр. 10 от 1987 г., бр. 30 от 1990 г., бр. 85 от 1998 г., бр. 12 от 2000 г., бр. 41 от 2001 г., бр. 113 от 2002 г., бр. 55 от 2004 г., бр. 42, 77, 87, 94 и 104 от 2005 г., бр. 30, 62 и 108 от 2006 г., бр. 36, 71 и 98 от 2008 г., бр. 12 и 32 от 2009 г., бр. 85 от 2010 г., бр. 92 от 2011 г. и бр. 38 и 77 от 2012 г.), в чл. 362а, ал. 3 т. 8 се отменя.

§ 50. В Закона за устройство на територията (обн., ДВ, бр. 1 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 41 и 111 от 2001 г., бр. 43 от 2002 г., бр. 20, 65 и 107 от 2003 г., бр. 36 и 65 от 2004 г., бр. 28, 76, 77, 88, 94, 95, 103 и 105 от 2005 г., бр. 29, 30, 34, 37, 65, 76, 79, 80, 82, 106 и 108 от 2006 г., бр. 41, 53 и 61 от 2007 г., бр. 33, 43, 54, 69, 98 и 102 от 2008 г., бр. 6, 17, 19, 80, 92 и 93 от 2009 г., бр. 15, 41, 50, 54 и 87 от 2010 г., бр. 19, 35, 54 и 80 от 2011 г. и бр. 29, 32, 38, 45, 47, 53, 77 и 82 от 2012 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 7 след думите „защитени територии“ съюзът „и“ се заменя със запетая, а след думите „нарушени територии за възстановяване“ се поставя запетая и се добавя „територии, заети от води и водни обекти, и територии на транспорта“.

2. В чл. 8 се създават т. 6 и 7:

„6. в територии, заети от води и водни обекти – за вътрешните морски води и териториалното море, българския участък на река Дунав, реките, езерата и язовирите;

7. в територии на транспорта – за републиканските и местните пътища, железопътната инфраструктура, пристанищата и летищата.“

§ 51. В Закона за устройството на Черноморското крайбрежие (обн., ДВ, бр. 48 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 36 и 67 от 2008 г., бр. 19, 82 и 92 от 2009 г. и бр. 45 и 82 от 2012 г.), в чл. 22, ал. 2, т. 4 думите „пристанища и пристанищни съоръжения“ се заличават.

§ 52. В Закона за електронните съобщения (обн., ДВ, бр. 41 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 109 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г., бр. 17, 35, 37, 42, 45, 82, 89 и 93 от 2009 г., бр. 12, 17, 27 и 97 от 2010 г., бр. 105 от 2011 г. и бр. 38, 44 и 82 от 2012 г.), в чл. 281, ал. 1 се създава изречение второ:

„При проектирането, изграждането или разширението и експлоатацията на подводни линейни обекти на електронните съобщения, разположени върху морското дъно или в неговите недра в границите на вътрешните морски води и териториалното море, се прилагат и специалните разпоредби на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България.“

§ 53. Разпоредбата на § 2 относно чл. 52а – 52г се прилага и за започналите към датата на влизане в сила на този закон производства за разрешаване на изработването и за приемане и одобряване на подробни устройствени планове, както и за изработване и одобряване на инвестиционни проекти и за издаване на разрешения за строеж за изграждане или разширяване на подводни линейни обекти на техническата

инфраструктура в границите на вътрешните морски води и в териториалното море.

§ 54. (1) Разпоредбата на § 7 относно чл. 63, ал. 3 – 5 се прилага и за изградените към датата на влизане в сила на този закон на морското дъно или в неговите недра в границите на вътрешните морски води и териториалното море подводни линейни обекти на техническата инфраструктура.

(2) Лицата, които експлоатират обекти по ал. 1, предоставят на Изпълнителна агенция „Морска администрация“ координатите на своите трасета и зони на безопасност в шестмесечен срок след влизането в сила на закона.

(3) Изпълнителна агенция „Морска администрация“ предприема необходимите действия за оповестяване в „Известие до мореплавателите“ на координатите на трасетата и зоните за безопасност на обектите по ал. 1 в тримесечен срок след срока по ал. 2, ако такова оповестяване не е било направено по-рано.

(4) Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“ осигурява навигационно трасетата и зоните за безопасност на обектите по ал. 1 в случаите, в които това е необходимо, в двегодишен срок след срока по ал. 2.

§ 55. Разпоредбата на § 9, т. 2 относно чл. 75, ал. 2 – 6 се прилага и за започналите към датата на влизане в сила на този закон производства за разрешаване на изработването и за приемане и одобряване на подробни устройствени планове, както и за изработване и одобряване на инвестиционни проекти и за издаване на разрешения за строеж за изграждане или разширяване на подводни линейни обекти на техническата инфраструктура в българския участък на река Дунав.

§ 56. (1) Разпоредбата на § 12 относно чл. 84 се прилага и за изградените към датата на влизане в сила на този закон на дъното или в неговите недра в българския участък и в крайбрежната заливаема ивица на река Дунав подводни линейни обекти на техническата инфраструктура.

(2) Лицата, които експлоатират обекти по ал. 1, предоставят на Изпълнителна агенция „Морска администрация“ координатите на своите трасета и зони на безопасност в шестмесечен срок след влизането в сила на закона.

(3) Изпълнителна агенция „Морска администрация“ предприема необходимите действия за оповестяване в „Известие до корабоводителите“ на координатите на трасетата и зоните за безопасност на обектите по ал. 1 в тримесечен срок след срока по ал. 2, ако такова оповестяване не е било направено по-рано.

(4) Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“ осигурява навигационно трасетата и зоните за безопасност на обектите по ал. 1 в случаите, в които това е необходимо, в двегодишен срок след срока по ал. 2.

§ 57. Министерският съвет и съответните министри привеждат подзаконовите нормативни актове в съответствие с този закон в 6-месечен срок от влизането му в сила.

§ 58. (1) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията внася в Министерския съвет проект на решение по чл. 103а, ал. 2 в срок до две години от датата на влизане в сила на този закон.

(2) Заварените регистрирани пристанища за обществен транспорт запазват статута си до приемането на решение по чл. 103а, ал. 2.

(3) В едномесечен срок след приемане на решението по чл. 103а, ал. 2 Изпълнителна агенция „Морска администрация“ вписва служебно в регистъра на пристанищата данните по чл. 92, ал. 5, т. 3, 4, 9 и 10 за заварените към датата на влизане в сила на този закон регистрирани пристанища за обществен транспорт.

§ 59. (1) Собствениците на пристанища по чл. 107 – 109 предприемат необходимите действия и заявяват за вписване в регистъра по чл. 92, ал. 4 данните за територията и акваторията на съответното пристанище в срок до две години от датата на влизане в сила на този закон.

(2) След изтичането на срока по ал. 1 Изпълнителна агенция „Морска администрация“ служебно заличава пристанище по чл. 107 – 109, за което не е поискано вписване на данните по чл. 92, ал. 5, т. 3 и 4 в регистъра на пристанищата.

§ 60. (1) Производствата по заявления за инвестиционна инициатива по чл. 112б или 112г, по които към датата на влизане в сила на този закон няма постановено решение на междуведомствения експертен съвет, се спират до привеждане на наредбата по чл. 112а, ал. 6 в съответствие с този закон.

(2) Внесените проекти на генерални планове на пристанища за обществен транспорт се привеждат в съответствие с този закон и с наредбата по чл. 112а, ал. 6 в тримесечен срок след влизането в сила на наредбата.

§ 61. Заварените производства по съгласуване на подробни устройствени планове по чл. 112е се довършват по досегашния ред.

§ 62. Собствениците на специализирани пристанищни обекти по чл. 111а, ал. 1 и чл. 111б, ал. 1 заявяват правата си за вписване в регистъра по чл. 92, ал. 4 в срок до една година от датата на влизане в сила на този закон.

§ 63. Първата седемгодишна програма по чл. 115у, ал. 1 се изработва за периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2020 г.

§ 64. Лицата по чл. 117б подават заявления за вписване в регистъра на пристанищните оператори в срок до 6 месеца от датата на влизане в сила на този закон.

Законът е приет от 41-ото Народно събрание на
2012 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Цецка Цачева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България

Предлаганото изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България (ЗМПВВПРБ) е резултат на задълбочен анализ на дългогодишната практика по прилагане на закона, чрез който да бъдат определени най-същностните проблеми, с които се сблъскват собствениците на пристанища, пристанищните оператори и администрацията.

Целта на законопроекта е да даде нормативно разрешение на следните основни групи проблеми, които са:

1. Липсата в действащото законодателство на ясна, последователна и непротиворечива уредба на обществените отношения, свързани с изграждането на пристанищни съоръжения в акваторията на Черно море и на река Дунав.

2. Необходимостта от облекчаване и съкращаване на процедурите за разглеждане на инвестиционни инициативи за изграждане на нови или разширяване и модернизиране на съществуващи пристанища.

3. Липсата на законова уредба на статута (в т.ч. условията и редът за използване) на т. нар. „пристани”.

4. Необходимостта от усъвършенстване регламентацията на:

- а) пристанищните дейности и услуги;
- б) дейността по регистрация на пристанищата и на пристанищните оператори, и
- в) дейността по постигане сигурност на пристанищата.

За база при изработването на предлагания законопроект послужиха основните тези и разрешения, съдържащи се в концепцията за проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България, изработена от създадената от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията междуетатна работна

група, в която бяха включени експерти от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, администрацията на Министерския съвет, Министерството на регионалното развитие и благоустройството, Министерството на правосъдието, Министерството на околната среда и водите, Изпълнителна агенция „Морска администрация“, Изпълнителната агенция по рибарство и аквакултури, Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“ и неправителствени организации от сектора.

1. Същността на първата група проблеми, които законопроектът цели да разреши, може накратко да бъде изложена по следния начин:

Налице е необходимост и ясно изявено от страна на бизнеса желание за разширяване и развитие на пристанищната система. Географските особености на българското Черноморско и Дунавско крайбрежие и естественото развитие на крайбрежните градове не дават много възможности това да стане чрез изграждане на нови пристанищни съоръжения на сушата. По тази причина основният път за реализиране на инвестиционните инициативи в областта на пристанищното строителство е отвоюване на територия от морската или речната акватория.

Съгласно разпоредбите на чл. 106, ал. 2 и 112, ал. 1 от ЗМПВВППРБ територията и пристанищната инфраструктура на пристанищата за обществен транспорт и на пристанищата по чл. 107 – 109 от закона (яхтени, рибарски и пристанища със специално предназначение) може да бъде собственост не само на държавата, но и на община, физическо или юридическо лице. Но морското дъно в границите на вътрешните морски води и териториалното море и на дъното в българския участък и крайбрежната заливаема ивица на река Дунав са имоти – публична държавна собственост, и строителството върху тях от лица, различни от държавата, би могло да се реализира само при спазване на чл. 7, ал. 5 от Закона за държавната собственост – въз основа на право на строеж, учредено с решение на Министерския съвет, при условия и по ред, предвидени в специален закон, какъвто е ЗМПВВППРБ.

Морското дъно в границите на вътрешните морски води и териториалното море, както и дъното в българския участък и крайбрежната заливаема ивица на река Дунав са особен вид територия – земя, изцяло покрита с вода, поради което разпоредбите на Закона за устройство на територията трудно могат да бъдат прилагани дори и по аналогия. Законът за устройството на Черноморското крайбрежие също не дава нормативно разрешение на проблема, тъй като не се занимава със строителството на хидротехнически пристанищни съоръжения, а както личи и от самото му

заглавие - по отношение на строителството на пристанища по река Дунав е напълно неприложим.

Първата стъпка в създаването на комплекс от норми, уреждащи възможността за изграждане на нови или разширение на съществуващи общински или частни пристанища чрез строителство във водата, беше направена в началото на тази година с приемането на текстовете на чл. 112е и 112ж от ЗМПВВППРБ. С тях се регламентираха условията и редът за учредяване право на строеж върху морското дъно в границите на вътрешните морски води и териториалното море и върху дъното в българския участък и в крайбрежната заливаема ивица на река Дунав в полза на общини за изграждане на нови или разширение на съществуващи рибарски пристанища и специализирани обекти за обслужване на риболовните дейности.

Следвайки вече възприетия от законодателя подход, със законопроекта се създават правила (разпоредбите на новите чл. 112з – 112п) за условията и реда за строителство и на останалите видове пристанища, чиято територия и инфраструктура може да принадлежи на общини и на физически или юридически лица. Предлага се изграждането на нови и разширението на съществуващи пристанища за обществен транспорт с регионално значение и на пристанища по чл. 107 – 109 от закона да се извършва въз основа на учредено с решение на Министерския съвет по предложение на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията право на строеж върху морското дъно в границите на вътрешните морски води и в териториалното море и върху дъното в българския участък и крайбрежната заливаема ивица на река Дунав. Обемът на правото на строеж се определя в съответствие с одобрения подробен устройствен план. Предлага се право на строеж за разширение на съществуващо пристанище да се учредява без търг или конкурс в полза собственика на пристанището, а за изграждане на ново – без търг или конкурс в полза на лице, което има инвестиционна инициатива по смисъла на действащия закон.

В общия случай ограниченото вещно право се учредява възмездно в съответствие с оценка, изготвена от определен от министъра на регионалното развитие и благоустройството независим оценител. По този начин няма да бъде пропуснат приход в полза на фиска. Изключение от това правило е предвидено при учредяване право на строеж в полза на община за изграждане или разширение на рибарско пристанище, на пристанище за обществен транспорт за предоставяне на пътнически услуги или на специализиран пристанищен обект (пристан за разтоварване на уловите,

място за укрите на риболовните кораби, пристан за кораби за сезонен превоз на пътници, пристан за добиващи кораби, за специални кораби по смисъла на чл. 5 от Кодекса на търговското корабоплаване и за кораби, предназначени за спомагателни дейности или зимовник). Учредяването на правото на строеж не следва да се ограничава със срок предвид характера и спецификата на обектите.

В тясна връзка с предлаганите промени са и текстовете, посредством които се създава по-детайлна уредба на статута на пристанищната акватория. Предвидени са правила за определяне границите на акваторията на всяко пристанище, както и на отделните специфични зони в нея. Предлаганото законодателно решение има значение не само за постигане на пълно идентифициране на всяко отделно пристанище, но и за разпределянето между Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура” и собствениците на пристанища на задълженията и отговорностите, свързани с изграждането и поддържането на всяка от тези зони.

Логиката, на която са подчинени описаните по-горе промени, е в основата и на предлаганите разпоредби на § 2 (относно създаване на нови чл. 52а – 52г), § 7 (относно чл. 63 от ЗМПВВППРБ), § 9 (относно чл. 75) и § 12 (относно чл. 84) от законопроекта. Те имат за предмет изграждането върху морското дъно или в неговите недра в границите на вътрешните морски води и териториалното море, както и върху дъното или в неговите недра в българския участък и крайбрежната заливаема ивица на река Дунав на всякакви подводни линейни обекти на техническата инфраструктура – проводи или мрежи на транспорта (в т. ч. нефтопроводи и продуктопроводи), топлоснабдяването, газоснабдяването, водоснабдяването и канализацията, електроснабдяването, електронните съобщения или управлението на отпадъци.

Доколкото към момента със Закона за енергетиката вече е създаден специален правен режим за изграждането или разширението на линейни енергийни обекти (чл. 62 и следващите от Закона за енергетиката), настоящият законопроект възприема разрешението, дадено в Закона за енергетиката, и препраща към същия закон и при изграждането на подводни линейни енергийни обекти върху морското дъно и неговите недра в границите на вътрешните морски води и териториалното море, както и върху дъното в българския участък и крайбрежната заливаема ивица на река Дунав.

Изрично са уредени случаите, в които държавата изгражда съответния обект чрез свои ведомства, като се предвижда това да става с решение на Министерския съвет.

2. Втората група разпоредби, включени в предлагания проект на закон, има задачата да постигне намаляване на административната тежест върху бизнеса чрез опростяване на процедурите за разглеждане на инвестиционни инициативи за изграждане на нови или разширяване и модернизиране на съществуващи пристанища, преди всичко на пристанищата за обществен транспорт.

Най-съществената промяна е свързана с премахване на установената в момента с чл. 112а от закона двустепенна система на устройствено планиране на територията на пристанищата за обществен транспорт: изработване на генерален план на пристанището като опорен план по смисъла на Закона за устройство на територията, който подлежи на разглеждане от междуведомствен експертен съвет и на одобряване от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на регионалното развитие и благоустройството, и въз основа на одобрения опорен план – изработване на подробен устройствен план за територията на пристанището, който подлежи на съгласуване, разглеждане и одобряване по общия ред на Закона за устройство на територията.

Със законопроекта се предлага да се премине към едностепенна система на устройствено планиране, като на генералния план на пристанището се предоставя статут не на опорен план, а на подробен устройствен план, който се изработва като план за регулация и застрояване за пристанищната територия и като парцеларен план за пристанищната акватория (доколкото морското и речното дъно са вид неурбанизирана територия).

Останалите предлагани промени в раздел IV от глава четвърта „Пристанища” имат за цел превръщането на нормите от раздела в единен комплекс, създаващ ясна, последователна и непротиворечива уредба на обществените отношения, свързани с изграждането, разширението, реконструкцията и рехабилитацията на пристанища и специализирани пристанищни съоръжения, посредством уеднаквяване на използваната терминология и на процедурните правила (включително компетентните органи) за изработване, съгласуване и одобряване на устройствените планове и инвестиционните проекти за различните видове пристанища.

Последователното провеждане на идеята за намаляване на административната тежест върху бизнеса наложи създаването на

разпоредбите на § 19 (относно чл. 103а от ЗМПВВППРБ), както и свързаните с нея разпоредби на § 29, т. 1 (относно чл. 112а, ал. 1 от ЗМПВВППРБ), § 30, т. 2 (относно чл. 112б, ал. 3 от ЗМПВВППРБ), § 31, т. 4 (относно досегашната ал. 3 на чл. 112в от ЗМПВВППРБ), § 32, т. 2 и 4 (относно ал. 3 и досегашната ал. 5 на чл. 112г от ЗМПВВППРБ), § 38, т. 1 (относно чл. 115п, ал. 7 от ЗМПВВППРБ), § 40 (относно чл. 115у, ал. 1 от ЗМПВВППРБ) и § 48 от законопроекта.

На първо място, с цитираните разпоредби се предвижда правомощие на Министерския съвет да приема списъците на пристанищата за обществен транспорт, които в момента представляват съответно приложение № 1 към чл. 103а, ал. 1, т. 1 от ЗМПВВППРБ (за тези с национално значение) и приложение № 2 към чл. 103а, ал. 1, т. 2 от ЗМПВВППРБ (за тези с регионално значение). Предлагащото законодателно решение следва примера на действащия чл. 3, ал. 4 от Закона за пътищата, с който на Министерския съвет е възложено утвърждаването на списъците за републиканските и общинските пътища. По този начин ще се намали времето между издаването на разрешението за ползване по реда на Закона за устройство на територията на новопостроено пристанище за обществен транспорт или на нов терминал от съществуващо пристанище и момента, в който то реално може да започне да работи (след издаване на удостоверение за съответствието му с изискванията за експлоатационна годност на пристанищата и вписването му в регистъра на пристанищата). Към момента според действащата законова редакция, за да се случи това, е необходимо допълнение в закона, като пристанището бъде вписано в списъка – приложение към чл. 103, ал. 1, т. 1 (съответно т. 2) от закона.

На второ място, с посочените по-горе разпоредби на законопроекта се премахва изискването за съобразяване на инвестиционните инициативи за изграждане на нови и разширение на съществуващи пристанища за обществен транспорт с предвижданията на един несъществуващ и към момента стратегически документ (национална програма за развитие на пристанищата за обществен транспорт), който е без ясно законодателно определен времеви хоризонт и ред за изменение, с два вече действащи стратегически документа – Стратегията за развитие на транспортната система на Република България (приета от Министерския съвет с Протокол № 13 от 2010 г.) и Общия генерален план за транспорта на България, чието съществуване обезсмисля приемането и на предвидената в сегашната редакция на чл. 103а, ал. 2 национална програма.

3. Същността на третата група проблеми, свързани със статута на т. нар. „пристани“, най-кратко може да бъде предадена по следния начин:

Пристаните са хидротехнически съоръжения, които са конструирани и изградени така, че позволяват през светлата част на денонощието и при благоприятни метеорологични условия да бъдат използвани за приставане на определени видове кораби. Действащото законодателство не ги признава като пристанищни съоръжения и не позволява те да бъдат използвани по предназначение, но на практика те функционират. Освен това значителна част от тези съоръжения, които са трайно прикрепени към морското или речното дъно – публична държавна собственост, са включени в капитала на приватизирани търговски дружества, което представлява сериозна пречка за тяхното ремонтиране и реконструиране.

С цел разрешаване на така описаните проблеми със законопроекта се предлага създаването на нов чл. 111б. Посредством него се създава правна възможност този род съоръжения да бъдат използвани съобразно предназначението им от кораби за сезонен превоз на пътници (става дума за корабите, използвани за краткотрайни крайбрежни разходки по вода на туристи), както и от други добиващи кораби, различни от риболовните (напр. за проучване и добив на минерални и други неживи ресурси), от специални кораби по смисъла на чл. 5 от Кодекса на търговското корабоплаване (кораби, използвани за научни, учебни, културни и спортни цели, за пилотаж, за упражняване на контрол и надзор, за противопожарни, съобщителни, митнически и санитарни цели, за разбиване на ледове, за спасяване на човешки живот и имущество) и от кораби, предназначени за спомагателни дейности. Със същия текст се урежда на законово ниво и статутът на зимовниците по река Дунав. Към настоящия момент текстове, регламентиращи предназначението и начина на използване на този вид специализирани пристанищни обекти, се съдържат само в подзаконови актове.

С разпоредбата на предлагания нов чл. 111в се определят минималните изисквания за експлоатационна годност на този род съоръжения и редът за осъществяване на контрол за спазването на тези изисквания. Предвижда се възможност със заповед на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията да се постановява временно преустановяване на експлоатацията на специализирано пристанищно съоръжение, ако в техническо отношение то не отговаря на установените изисквания за безопасно приставане и швартоване на кораби и за използването му по предназначение или в случай че се използва не по предназначение, или срокът на валидност на удостоверение за експлоатационната му годност е изтекъл и собственикът в едномесечен срок не е предприел необходимите действия, за да получи ново удостоверение.

Уредбата на условията и реда за изграждане на нови специализирани пристанищни обекти или за разширение на съществуващите се съдържа в предлаганите промени в чл. 112д от закона и с новите текстове на чл. 112з – 112п и следва общата логика относно условията и реда за извършване на строителство върху дъното в границите на вътрешните морски води и териториалното море и дъното в българския участък и крайбрежната заливаема ивица на река Дунав, на която се подчинява целият предлаган законопроект.

4. Следващата от четирите групи проблеми включва въпроси от няколко сфери на дейност – дейността по постигане сигурност на корабите, пристанищата и пристанищните райони, регистрацията на пристанища, регистрацията на пристанищни оператори, в т.ч. условията и редът за получаване на достъп до пазара на пристанищни услуги.

Законовата уредба на сигурността на корабите и на пристанищата е изключително оскъдна. Основният нормативен акт, който въвежда в българското право изискванията на Директива 2005/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 г. за повишаване на сигурността на пристанищата и съдържа правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 725/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно подобряване на сигурността на корабите и на пристанищните съоръжения, е Наредба № 53 от 2004 г. за условията и реда за постигане сигурността на корабите и пристанищата. От една страна, предвиденият в действащата редакция на чл. 60а, ал. 2 от ЗМПВВППРБ ред за издаване и изменение на цитираната наредба е твърде сложен – тя има четирима автори. А, от друга страна, създава практически проблеми при нейното прилагане, доколкото в дейността по постигане сигурност на пристанищата следва да бъдат ангажирани и други органи и организации извън ведомствата, ръководени от авторите на наредбата – става дума за съответните структури на Министерството на отбраната, областните управители, кметовете на общини, Министерството на здравеопазването, Българския Червен кръст и др.

Съгласно предвиденото в чл. 60а, ал. 4 от ЗМПВВППРБ информацията, съдържаща се в оценките и плановете за сигурност на корабите и пристанищата, както и в докладите за извършване оценката на сигурността на пристанищата е служебна тайна. Но установеният в чл. 34, ал. 1, т. 4 от ЗЗКИ срок за защита на информация, класифицирана като служебна тайна, е 6 месеца, докато срокът на действие на оценките и плановете за сигурност е 5 години. След този срок те подлежат на задължително преразглеждане.

С оглед разрешаване на описаните проблеми в областта на дейността по постигане сигурност на корабите и пристанищата със законопроекта се предлага:

Да бъде въведено като законово понятието „пристанищен район”. По този начин ще се постигне пълно смислово съответствие между термините „пристанищно съоръжение” (използвано в цитирания Регламент (ЕО) № 725/2004) и „пристанище” (както е употребено в Директива 2005/65/ЕО), от една страна, и съответно понятията „пристанище” и „пристанищен район” в българския Закон за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България.

Наредбата, регламентираща условията и реда за постигане сигурност на корабите, пристанищата и пристанищните райони да бъде издадена от Министерския съвет и в нея да се определят условията и редът за работа с информацията, съдържаща се в оценките на сигурността и в плановете за сигурност на корабите, пристанищата и пристанищните райони, както и в докладите за начина на извършване оценките на сигурността на пристанищата и пристанищните райони, в т.ч. защитата ѝ от нерегламентиран достъп като чувствителна, но неклассифицирана информация.

Най-същностният въпрос относно регистрацията на пристанищата е свързан с това, че действащата разпоредба на чл. 92, ал. 5 от ЗМПВВПРБ предвижда съвсем малък списък от обстоятелства, подлежащи на вписване в регистъра на пристанищата. Данните за територията, акваторията и пристанищната инфраструктура на пристанището и отделните терминали в него, както и техните параметри (дължина на кейов фронт, проектни дълбочини пред корабните места, обща площ на откритите и закритите складове и общ обем на специализираните складове за наливни товари) се вписват само въз основа на текст в Наредба № 19 от 2005 г. за регистрация на пристанищата. Няма нормативно изискване за вписване на зоните за обслужване на яхти или риболовни кораби в пристанищата за обществен транспорт (доколкото те са зони, в които се предоставят различен вид услуги и дейности от товаро-разтоварните услуги и обслужването на пътници), както и на зоните за съхранение на товари, които не се намират непосредствено на брега (т. нар. „сухи пристанища”).

От една страна, принципът на законност изисква не само някои, а всички обстоятелства, подлежащи на вписване в регистър, да бъдат посочени в закона. От друга, регистърът е публичен и неговата цел е да дава на ползвателите на българските пристанища (корабопритежатели, капитани на кораби, товародатели и т.н.) и на всички други заинтересувани лица (в т.ч.

държавни органи) необходимата и в достатъчен обем информация. С предлагания законопроект се предвижда допълване на разпоредбата на чл. 92, ал. 5 от ЗМПВВППРБ така, че тя да включва всички обстоятелства, подлежащи на вписване и имащи значение за идентифициране на конкретното пристанище.

Предлаганата промяна на чл. 112, ал. 4 от ЗМПВВППРБ, с която се предвижда в отделен раздел на регистъра на пристанищата да се вписват специализираните пристанищни обекти, създадени в резултат на човешка дейност, е свързана със създаване на института на специализираните пристанищни обекти и включването им в съдържанието на понятието „пристанищно съоръжение”, както и с изложеното по-горе относно необходимостта на ниво закон да бъдат изброени всички обстоятелства, подлежащи на вписване в регистър.

С предлаганите промени в чл. 117а и 117б от ЗМПВВППРБ се цели да се намали административната тежест върху бизнеса чрез опростяване на процедурата и съкращаване на сроковете за получаване на достъп до пазара на пристанищни услуги, за извършването на които не е необходимо използването на пристанищна територия и/или съоръжения. Вместо сега съществуващия режим, включващ провеждането на конкурс и след това регистрация, се предлага правото да се предоставят една или повече пристанищни услуги от посочената категория да се получава само въз основа на регистрация, след като лицето е установило по безспорен начин, че отговаря на установените в закона минимални изисквания.

5. Последната група норми, включени в предлагания законопроект, имат за цел да решат следните задачи:

Предвижда се наредбата по чл. 74, ал. 2 от закона да бъде приета от Министерския съвет. С оглед на предписаното ѝ от закона съдържание наредбата би следвало да предвиди правомощия не само на Изпълнителна агенция „Морска администрация”, но и на областните управители, общините, съответните регионални структури на Министерството на околната среда и водите и други ведомства, поради което тя следва да бъде издадена от Министерския съвет.

Предлаганите промени в чл. 63, ал. 3 и 4 имат за цел поправяне на съществуващите разпоредби – функциите по осъществяване на контрол относно безопасността на корабоплаването са възложени на Изпълнителна агенция „Морска администрация”, затова агенцията би следвало да разпорежда и демонтиране, и изнасяне на неизползвани съоръжения, разположени в морските пространства на страната. Още повече че предметът

на дейност на Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура” включва осъществяване на функции само в териториалните граници на страната (във вътрешните морски води и в териториалното море), но не и в изключителната икономическа зона и в континенталния шелф.

Предлага се:

Да бъдат прецизирани част от действащите текстове на закона чрез поправяне на допуснати при предишни изменения технически грешки (напр. § 14 относно чл. 91, ал. 1 от ЗМПВВППРБ) или чрез уеднаквяване на използваните понятия с оглед изискването на чл. 47, ал. 1 от Указ № 883 за прилагане на Закона за нормативните актове.

Да бъде допълнена системата от определения на специфични термини, използвани в Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България, чрез създаване на дефиниции за „подводен линеен обект на техническата инфраструктура”, „пристанищен район”, „подходен канал”, „зона за подхождане”, „зона за маневриране на корабите”, „оперативна акватория”, „вълнолом”, „мол”, „пирс” и „сезонен превоз на пътници”.

Да бъдат извършени необходимите промени в други действащи нормативни актове, непосредствено свързани с предлаганите промени в ЗМПВВППРБ, да бъдат предвидени срокове за съобразяване на подзаконовите актове по прилагане на ЗМПВВППРБ с предлаганите изменения и допълнения, както и да бъде регламентирано действието на изменените норми спрямо висящи правоотношения и юридически факти, които са започнали, но не са завършени при действието на досегашната редакция на закона.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

